

De col·laboració

Qui ha de prestar l'Assistència Maternal?

per

S. DEXEUS I FONT

El temps actual és temps de crisi. A aquesta no escapen pas el metges. Els qui, dintre l'esament sanitari, conreem l'assistència a la Maternitat, no ens lliurem de les circumstàncies de l'ambient, i els factors econòmics, socials i d'organització sanitària, alterats per aquell element profundament trasbalsador, imprimiran un caràcter especial a aquest exercici en els nostres dies.

La Tocologia, però, té innegablement característiques especials que convé analitzar i estudiar. Potser així podria fer-se quelcom seriós i planejar una bona organització de la lluita contra l'actual crisi.

Analitzem, en primer terme, quina és la situació sota el punt de vista maternal. Ja veurem després si existeixen mitjans que puguin modificar-la en el sentit d'una millor i major eficiència tècnica, la qual cosa vindria a parar en benefici del públic i, possiblement, en augment del volum i qualitat de la nostra tasca professional.

Actualment encara la Tocologia està a Catalunya en mans, podríem dir, exclusives de la llevadora. Aquesta assisteix la quasi totalitat dels parts. Una proporció molt petita de famílies, quasi sempre aquestes de posició econòmica benestant, criden el metge per l'assistència al part. No podríem avui assenyalar una xifra que permetés fixar els percentatges respectius d'assistències practicades pel metge i per la llevadora. De totes maneres la proporció dels que criden el metge es exíguia. És major ja el nombre de famílies que el consulten — generalment especialista — durant la gestació, per a millor orientació i documentació del cas i profí'axi obstètrica. En aquest cas el tòcòleg es veu pràcticament reduït a una previsió maternal segurament molt limita-

dora en extensió i també en eficàcia i a l'assistència del part solament quan aquest esdevé distòcic i del puerperi anormal.

Aquesta situació no varia molt de la ciutat al camp. Tal vegada podríem clarament afirmar que, a excepció de Barcelona, en les altres localitats catalanes la intervenció del metge en la parturició normal és pràcticament nulla.

Cal, però, esmentar, tan sols a títol informatiu, que alguns col·legues, condeixebles meus, han establert el costum de conduir personalment tot el procés maternal des del començament de l'embaràs fins a l'acabament del puerperi, amb la seva assistència en el moment de l'infantament. Adhuc algun d'ells ha establert un suplement a la conducta pels casos de maternitat, que cobreix totes les contingències dimanables d'aquell procés. Aquestes petites taques, al meu entendre molt estimables, en el mapa sanitari de Catalunya no constitueixen, dissortadament, per la seva exiguïtat i raresa, elements d'importància que puguin alterar el caràcter general de la qüestió que estem tractant.

Analitzem ara, encara que sigui lleugerament, el cas de la dona o pacient confiada a la matrona. Aquella acudeix durant l'embaràs, aviat o tard, generalment tard, a la consulta matronil, quan aquesta té establerta una visita. La majoria de les vegades, aquesta visita sols té com a finalitat la notificació de l'embaràs, l'època en què espera donar a llum i l'encàrrec d'assistència. Algunes llevadores de ciutat no tenen ni tan sols taula de reconeixement — no parlem ja de les del camp — i llavors aquesta visita evidentment protocolària podria realitzar-se en el saló, i de fet, molts cops s'hi realitza. A nosaltres, metges que passem per